

متن پرسش

سلام علیکم: ۱. چگونه می توان دردمند شد و در این درد مستقر ماند؟ درد محرومین، درد گرسنگان، درد مشکلات و مسائل فرهنگی، درد نجات بشریت و... مثلا در مورد گورخواب ها آیا باید هم ذات پنداری کرد و خود را در چنین موقعیتی گذاشت؟ پس سوال اول اینکه می خواهم انسان دردمندی باشم و نه آنکه درد را نقاشی و فقط به آن آگاه باشم بلکه به معنای واقعی می خواهم صاحب درد باشم. چطور؟ ۲. سوال دوم در مورد کرامت نفس است. چه راهکارهایی در جهت تقویت عزت و کرامت نفس وجود دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- دردمند واقعی کسی است که همچون پیامبران در این موارد متوجه باشد مشکلات بشر ریشه در ضعف ایمان و نقص توکل و عدم قناعت دارد. لذا است که اگر به گرسنه‌ای نان می‌دهد که باید بدهد، سعی می‌کند به او کشاورزی یاد دهد که چگونه گندم بکارد. و این با ایجاد روحیه‌ی ایمان و قناعت ممکن است و دردمندی آن است که سعی کنیم این نقیصه‌ها را برطرف کنیم تا طرف خود را از شهر و روستا آواره‌ی تهران و شهرهای بزرگ نکند ۲- کسی که قیمت خود را دانست در مقابل دنیا به راحتی خود را خوار نمی‌کند. امیرمؤمنان علی علیه السلام فرمودند: «انَّه لیس لانیفسکم ثمنٌ الاّ الجنّة فلا تبيعوها الاّ بها» (نهج البلاغه، حکمت ۴۵۶)

بدانید که جان شما هیچ بهایی جز بهشت ندارد پس آن را به کمتر از بهشت نفروشید. و نیز می‌فرمایند: «و لبئس المتجر ان تری الدنیا لنفسک ثمناً» (خطبه ۳۲) و چه تجارت زشتی است که انسان دنیا را بهای خویشتن بنگرد. موفق باشید